

4. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, o į trečiąjį – neigiamai, įrodžius, kad dėl darbo motinai arba jos žindomam vaikui atsiranda rizika, kuri šalis (ieškovė darbuotoja ar atsakovė darbdavė), vadovaujantis Direktyvos 2006/54/19 straipsniu, turi pareigą įrodyti: 1) kad jos darbo sąlygų arba darbo laiko neįmanoma pakeisti arba kad, net ir jas pakeitus, dėl sąlygų darbo vietoje gali būti pakenkta nėščios moters ar žindomo vaiko sveikatai (1995 m. lapkričio 8 d. Profesinės rizikos prevencijos įstatymo Nr. 31/1995 26 straipsnio 2 dalis, aiškinama su to paties straipsnio 4 dalimi, kuriomis į vidaus teisę perkelta Direktyvos 92/85/5 straipsnio 2 dalis), ir 2) kad darbo vietos neįmanoma pakeisti dėl techninių arba objektyvių priežasčių, arba to padaryti negali būti reikalaujama dėl tinkamai pagrįstų motyvų (1995 m. lapkričio 8 d. Profesinės rizikos prevencijos įstatymo Nr. 31/1995 26 straipsnio 3 dalis, aiškinama su to paties straipsnio 4 dalimi, kuriomis į vidaus teisę perkelta Direktyvos 92/85/5 straipsnio 3 dalis)?

⁽¹⁾ OL L 204, p. 23.

⁽²⁾ OL L 348, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t., p. 110.

2015 m. spalio 9 d. Audiencia Provincial de Zaragoza (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Eurosaneamientos S.L. ir kt./ArcelorMittal Zaragoza, S.A.

(Byla C-532/15)

(2015/C 429/15)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Provincial de Zaragoza

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: Eurosaneamientos S.L., Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras S.A.

Kita šalis: ArcelorMittal Zaragoza, S.A.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar [ESS] 4 straipsnio 3 daliai ir SESV 101 straipsniui neprieštarauja valstybės nustatytos teisės normos, kuriomis numatyta, kad valstybė atlieka kontrolę nustatant procesiniams atstovams mokėtinus mokesčius, konkrečiai reglamente įtvirtinant tikslią privalomą mokėti tokių mokesčių sumą ir suteikiant teismams, ypač, kai priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, teisę kiekvienu konkrečiu atveju atlikti vėlesnę nustatytų mokesčių kontrolę, tačiau ši kontrolė apsiriboja tik patikrinimu, ar iš tikrųjų laikomasi nustatytų tarifų, be galimybės išimtiniais atvejais motyvuotu sprendimu nukrypti nuo tarifus reglamentuojančiose teisės normose nustatytų sumos dydžių?
2. Ar, remdamiesi [Direktyvos dėl paslaugų vidaus rinkoje⁽¹⁾] [4] ir [15] straipsniuose vartojamų terminų „svarbus visuomenės interesas“, „proporcingumas“ ir „būtinybė“ apibrėžtimis, kurias pateikė Sąjungos teismas, valstybių teismai, tais atvejais, kai valstybė priima teisės aktus, kuriuose nustato įkainius už paslaugas, ir kai egzistuoja implicitiškas svarbaus visuomenės intereso pripažinimas, nenumatytas direktyvą į vidaus teisę perkeliančiame teisės akte, net jeigu toks pripažinimas neleidžiamas dėl to, kad neatitinka Sąjungos teismų praktikos, gali pripažinti, kad konkrečiu atveju tokio apribojimo nepateisina visuomenės interesas, ir dėl to netaikyti procesinių atstovų užmokesčių reglamentuojančių teisės normų arba jas pakeisti?

3. Ar tokio pobūdžio teisės norma gali būti pripažinta prieštaraujanti teisei į teisingą bylos nagrinėjimą, kaip ją aiškina Sąjungos teismai?

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, p. 36).

2015 m. spalio 15 d. Juzgado de Primera Instancia de Olot (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Francesc de Bolós Pi/Urbaser, S.A.*

(Byla C-538/15)

(2015/C 429/16)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia de Olot

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Francesc de Bolós Pi

Atsakovė: Urbaser, S.A.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SESV 101 straipsnio, siejamo su ESS 10 straipsniu ir 4 straipsnio 3 dalimi, nepažeidžia teisės aktas, kuriuo nustatomi procesiniams atstovams mokėtinų mokesčių tarifai, kaip antai 2003 m. lapkričio 7 d. Karaliaus dekretas Nr. 1373/2003, pagal kurį procesiniams atstovams mokamas atlygis apskaičiuojamas privalomai pritaikius minimalų tarifą, kuris gali būti sumažintas arba padidintas iki 12 %, kai valstybės valdžios institucijos, įskaitant teismus, net susiklosčius išimtinėms aplinkybėms negali nukrypti nuo šių minimalių tarifų?
2. Ar, taikant teisės akte nurodytus tarifus ir norint netaikyti nustatytų minimalių dydžių, išimtinėmis aplinkybėmis galima laikyti tai, kad honoraro dydis, nustatytas pritaikius tarifus, iš esmės neproporcingas faktiškai atliktam darbui?
3. Ar Karaliaus dekretas Nr. 1373/2006 nepažeidžia SESV 56 straipsnio?
4. Ar šis Karaliaus dekretas tenkina Direktyvos 2006/123 ⁽¹⁾ 15 straipsnio 3 dalyje nustatytus būtinybės ir proporcingumo reikalavimus?
5. Ar Europos žmogaus teisių konvencijos 6 straipsnis apima teisę veiksmingai ginčyti procesinio atstovo nustatytą honorarą, kuris yra pernelyg didelis ir neatitinka faktiškai atlikto darbo?

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, p. 36).